

Usûl: Düyek

Uşşâk İlâhî

Güfte: Şeref Hanım (divan:270)

Beste: Neyzen Şaban Keşkeş

Ey şe hen şâ hı ve lâ yet bî gü man
Nâ mın Ab dül kâ di ri Gey lâ ni dir
Tâ e bed et mek te sin sen ey e mir

Ced di pâ kin dir re sû li müs te an
Kad ri şâ nın cüm le nin rüc hâ nı dır
Sâ li ka nın mat la bı cû dun da sır

Ser fi râ zı ev li yâ vü in sü can
Der gâ hın fey zü ke râ met kâ nı dır
Der di men dâ ne o lur ken des ti gîr

Sa na mah sus ol du kur bi yet he man
Hâ ki pâ yin dert li ler der mâ nı dır
Sa na lâ yık mı ŞE REF gi bi fa kir

El a man ey des ti gî ri â ci zan

El a man ey gav si â zam el a man

El a man ey gav si â zam el a man

*Ey şehen-şâh-ı velâyet bî-güman
Cedd-i pâkindir resûl-i müstean
Ser-firâz-ı evliyâ vü ins ü cân
Sana mahsus oldu kurbiyet heman*

*Nâmın Abdülkâdîri Geylânî'dir
Kadr ü şânın cümlelerin rüchânıdır
Dergâhın feyz ü kerâmet kânıdır
Hâk-i pâyn dertliler dermânıdır*

*Tâ edet etmekte sin sen ey emir
Sâlikanın matlab-ı cûdunda sır
Derdimendâne olurken dest-gîr
Sana lâyük mî ŞEREF gibi fakir*